

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

I. Quomodo post Valentis obitum, cum Gotthi Constantinopolim oppugnarent, cives adversus eos eruptionem fecerunt, auxiliantibus Saracenis qui Maviae parebant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ὅτι τὴ μὴ χολάζειν τῇ φιλοεικίᾳ τῶν Ἱπ. A
 σπόπων, καὶ οἷς κατ' ἀλλήλων ἐτύρυσαν, ὡς
 ἢ τέτων, ἵνα γνωστὴ ὅπως τῶν δημοσίων τα-
 ρατημάτων, ὡς ἐκ πινθῆ συμπαθείας καὶ τὰ
 τῶν ἐκκλησιῶν ἐταράττει. εἰ γὰρ τις ὡσαύ-
 τῆρσιν, σωμακμασάντα ἐυρίσει τάτε δη-
 μόσια κακά, καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν δυχε-
 ρῆ ἢ τῶν ταυτὸ κινθῆσαι ἐυρίσει, ἢ ἐπα-
 κολυθέντα ἀλλήλοις, καὶ ποτὲ μὲν τὰ τῶν
 ἐκκλησιῶν ἠγέμενα, εἴτα αὐτίς ἐπακολυ-
 θέντα τὰ δημόσια, ποτὲ ἢ τεμπαλιν ὡσε-
 μέ τῶν διαδοχῶν τέτων, μὴ ἐκ πινθῆ σιω-
 τυχίας δυνάσθ νομίζειν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμε-
 τέρων πλημμελημάτων λαμβάνειν τὰς δρ-
 χὰς πτωχείας ἢ ἐνεκεν ἐπιφέρειας τὰ κα-
 κά, εἴγε καὶ τὸν ἀπόστολον, πινῶν ἀνθρώπων
 αἰ ἀμαρτίας ὡς δὴ καὶ εἰσὶν εἰσαγγεῖαι εἰς
 κρίσιν, πῶς ἢ καὶ ἐπακολυθῶσιν διὰ ταύ-
 τῶν δὴ τῶν αἰτιῶν, τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἰσοερίᾳ
 καὶ πᾶσι τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐπισυμ-
 πέλομεν. τα μὲν γὰρ ἐπὶ κωνσταντίνου ὡς
 οὗ πολέμου ἠγέμενα, διὰ χρόνος μὴ κ. C
 ἐνεκεν ἐκίχρυσαν τῶν ἢ μὴ ταυτά, ὅσα
 ὡσαύτων ἐπὶ ζώντων ἐμάθομεν, ἐν ἐπιδρομῇ
 ποιήμεθα μνήμην συνεχῶς ἢ καὶ οὗ βα-
 σιλεὶς τῇ ἰσοερίᾳ ὡς λαμβάνομεν, διότι ἀφ'
 ἢ χειριστικῆς ἠγέμενα, τὰ τῆς ἐκκλησίας
 πράγματα ἠρῆτο ἐξ αὐτῶν, καὶ αἰ μέγισται
 συνοδοιτητῶν γνώμη γεγόνασι τε ἢ γί-
 νοι. ἢ μὴ ἀλλὰ ἢ δεικνυμένῃ μνήμην πε-
 ποιήμεθα, διότι τὰς ἐκκλησίας ἐτάραξε, καὶ
 ταυτά μὴν ἐν ὡσαύτως αὐτάδεως εἰρήδῳ
 ἢ ἢ τῇ ἰσοερίᾳ ἀπώμεθα.

ciantur, si in Episcoporum contentio-
 nibus, & in iis, quæ adversus se invi-
 cem moliti sunt, perlegendis, eos affi-
 due detineamus. Præcipue vero, ut in-
 telligatur qualiter turbato reipublicæ
 statu, Ecclesia quoque quasi quadam
 compassione turbata est. Nam si quis
 animum attenderit, reipublicæ mala &
 Ecclesiarum calamitates simul viguisse
 deprehendet. Aut enim uno eodemque
 tempore orta utraque esse reperiet, aut
 brevi temporis spatio se invicem subse-
 cuta: & interdum quidem Ecclesiarum
 calamitates præire: interdum vero vice
 versa. Adeo ut in animum meum in-
 ducere non possim, harum rerum vi-
 cissitudinem ex fortuito casu, sed potius
 ex sceleribus nostris causam ortus sui du-
 cere, & ad eorum castigationem immitti
 calamitates. Si quidem, ut ait Apo-
 stolus, quorundam hominum peccata
 manifesta sunt, præcedentia ad judici-
 um: quosdam vero etiam subsequuntur.
 Hanc igitur ob causam, Ecclesiasticæ
 Historiæ quædam etiam in republica
 gesta adjunximus. Et ea quidem quæ
 Constantini principatu in bello acta sunt,
 ob temporis vetustatem reperire haud-
 quaquam potuimus. Quæ vero post-
 hæc gesta sunt, ea sicut ab iis qui adhuc
 supersunt, accepimus, strictim commemo-
 ramus. Sed & ipsos subinde Imperato-
 res in hoc opere perpetuo includi-
 mus, propterea quod ex quo illi Chri-
 stiani esse cœperunt, ex illis pepen-
 derunt res Ecclesiasticæ: & maxima
 quæque Concilia eorum arbitrio tum
 facta sunt antea, tum hodieque fiunt.
 Postremo Arianæ sectæ mentionem fe-
 cimus, eo quod illa Ecclesiarum statum
 perturbavit. Atque hæc proæmii loco
 dixisse sufficiant: nunc Historiam or-
 diamur.

D

Κεφ. α΄.

Ὁ ἢ τὸν θάλασσαν ἐάλειψεν, τὸν γότθων ἐπιβάντων κατὰ
 κωνσταντίνου πόλιν, ὃ δὴ μὴ αὐτῆς ἀντιπέθεσι, συμμά-
 χους τοῖς σαρακηνῶσιν, τὸς ὑπὸ μαυρίας
 τατῶμεθα.

CAPUT PRIMUM.

Quomodo post Valentis obitum, cum Gothi
 Constantinopolim oppugnarent, cives ad-
 versus eos eruptionem fecerunt, auxilian-
 tibus Saracenis qui Mauris parebant.

Τὸ δὴ βασιλέως ἐάλειψεν ἀδελφὸν ἐρη-
 κότας τὴν τελευταίην, οἱ βάρβαροι πάλιν ἐ-
 ως τῶν τῶν τῶν κωνσταντίνου πόλεως ἐλθόντες,
 τὰ πρὸς αὐτὴν ἐπόρθεν προάσεια ἐφ' οἷς ὁ δὴ-
 μος ἀνακλιῶν, δι' ἐαυτῶν τοῖς βαρβάροις ἀν-
 τεπέθεσαν, ἕκαστος τὸ ὡσαύτως γὰν ἀντὶ

Postquam Valens incerto mortis ge-
 nere periisset, Barbari ad ipsa usque
 moenia Constantinopoleos iterum pro-
 gressi, suburbana undique vastare cœpe-
 runt. Quod cum cives ægre admodum
 ferrent, arrepto vice teli eo quod cui-
 que obvium erat, suo pte motu adyersus

K k ij

Barbaros erumpunt. Uxor autem Imperatoris Dominica, cunctis ad bellum egredientibus ex regali arario stipendium dabat, quemadmodum militibus erogari solet. Aderant etiam auxilio pauci quidam foederati Saraceni, à Mavia regina missi, cujus etiam antea mentionem fecimus. Ad hunc igitur modum cum cives certamen iniissent, Barbari procul ab urbe regia discesserunt.

ὅπως λαμβάνοντες ἐδίδα ἢ τοῖς ἔξιστον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἢ Ἐ βασιλέως γυνὴ δαμιανὰ μισθὸν ἐν Ἐ βασιλικῆ ταμίᾳ, καθὰ καὶ τὰς στρατιώταις ἐνενόμισ' ἐπέθεσθ' ἐν αὐτῇ ὀλίγοι Σαρακίνοι ὑπόσπονδοι, ἄλλα μακρὰν πεμφθέντες, ἧς καὶ ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν τῆτον ἐν τὸν τρόπον τωκαύτα τῆ δόξα ἀγωνισαμένη, πόρρω τῆς πόλεως ἀπεχωρησαν οἱ βάρβαροι.

CAPUT II.

Quomodo imp. Gratianus Orthodoxis Episcopis ab exilio revocatis, hereticos Ecclesis expulit, & consortem Imperii Theodosium sibi adscripsit.

Gratianus vero unâ cum juniore Valentiniano Imperii summam adeptus, damnatâ Valentis patris sui in Christianos crudelitate, cunctos qui ab illo in exilio ejecti fuerant, revocavit. Lege præterea lanxit, ut omnes cujuscunque religionis homines absque ullo discrimine in Ecclesiis convenirent: soli autem Eunomiani, Photiniani & Manichæi pellerentur Ecclesiis. Cumque Imperium Romanum languere, Barbaros vero invalescere animadverteret, remque publicam viro strenuo indigere, collegam Imperii adsumit Theodosium, virum nobili genere in Hispanis ortum, qui & in bello multa strenue gesserat, & ob eam causam jampridem etiam ante designationem Gratiani, dignus Imperio ab omnibus fuerat judicatus. Cum igitur Imperatorem eum renuntiaffet Sirmii, quæ urbs est Illyrici, Contulatu Aufonii & Olybrii, die septimo decimo Calendas Februarii, curam belli adversus Barbaros gerendi cum illo partitur.

Κεφ. β'.
Ὁ Ἐ γρατιανὸς ἰ βασιλεὺς τῆς ὀρθοδόξου ἐπισκοπῆς ἐκ τῆς ἐξουσίας ἀνακαλεσάμενος τοὺς αἰρετικούς τῶν ἐκκλησιῶν ἐξέλεγε καὶ κοινὸν τῆς βασιλείας, Θεοδοσίον αἰρετολόγον.

Β Γρατιανὸς ἡ ἅμα τῶ νέω Ἐαλεντινιανῶ τῆ βασιλείας ἐγκρατῆς ἤρρομῆ, καὶ γινέσ τε τῆ θεῖς Ἐαλεῖ τῆς ἀπὸ ἔδου σιανῆς ἀμότητ, ἔδου μὴν ὑπὸ ὀκνεῖα ἔρωθέντας ἀνεκάλει νόμῳ τῆ ἐθέσπισε, ἠ ἀδείας ἐκάστη τῶ ἰρησικειῶν ἀδιορίστων τοῖς ἐκκλησιῶν σιναγάγῃς μόνες δὲ τῶν ἐκκλησιῶν εἰργεῖν ἐνομιανῆς, Φωτινιανῆς ἠ μαχηῆς σιναγαγῆς ἡ κάμνεσαι τῆ ῥωμαίων ἀρχῆν, ἡ τὰ βάρβαρων ἔπικρατῆτα, ἡ ὅπ δέεται τὰ δημόσια ἡγεῖται ἀφ' ἑσ, κοινὸν πρὸς λαμβάνει τ βασιλείας Θεοδόσιον ἀνδρα ἐκ τῶν ἐν πατρίδων τῶν ἰσπανίας καταγόμενον, πολλὰ τε ἔδου πολέμῳ ἀγωνισάμενον, καὶ διὰ τῆτον ἀξίον τῆς βασιλείας ἠδη πάλαι, ἔπρὸ τῆς γρατιανῆς ῥεσῆσιαν ὑπὸ πάντων κεθέντα ἀναγορεύσει ἐν αὐτὸν ἐν τῶ σιρμῶ, πόλις ἡ ἰλλυρῆων ἐστὶ, ἐν ὑπαίεῖα ἀνθῆς ἡ ὀλυβρίης, τῆ ἔξου δεκάτῃ Ἐ ἰανουαρίᾳ μῆως, μερὶ ἔξου ἔδου ἡ βάρβαρων ἀγῶνας.

CAPUT III.

Quinam eo tempore majorum Ecclesiarum fuerint Episcopi.

Eodem tempore Ecclesiæ quidem Romanæ præerat Damasus, qui Liberio successerat: Hierosolymitanâ autem Ecclesiam adhuc obtinebat Cyrillus. Antiochenfis porro Ecclesia, sicut antea dixi, tres in partes divisa erat. Etenim Ecclesiis quidem post Euzoium Dorotheus Arianus potiebatur. Reliqui partim Paulino, partim Melitio, qui ab

Κεφ. γ'.
Τινες ἐπίσκοποι τῶν μεγάλων ἐκκλησιῶν τῶν καινῶν ἐπὶ τῆς ἀριστοίας εἶχον.

Κ Ἀτὰ δὲ τὸν χρόνον τῆτον, τῆς μὲν ῥώμῃ ἐκκλησίας δάμασος, πρὸς τῆτον τῆ, διαδέδεγμένος λιβέριον τῆς δὲ ἰερουσολυμωνῆτι κύριλλος ἐκράτει ἡ ἢ ἐν αὐτῇ χεῖρα, ὡς ἔφημεν, τειχῆ δὴ ἠρῆλο τῶν μεγάλων ἐκκλησιῶν, δωροθέος ὁ ἀρειανὸς μετὰ ζαῖον ἐγκρατῆς ἐξήμελο τῶν ἢ ἀλλῶν μὴν ὑπὸ παυλίνῳ, οἱ ἢ ὑπὸ μελιτίῳ τῆς ἀπὸ